

Protestantse
Kerk

Vindplaats van |
geloof, hoop en liefde |

Generale College voor de Kerkorde

Rapport in tweede lezing 'Tweede-kansbeleid'

GS 25-01

April 2025

Inleiding

Op 20 april 2024 besloot de generale synode in eerste lezing tot aanpassing van de regel uit [ord. 10-9-7-e](#) over de ontzetting uit het ambt, bediening of kerkelijke bevoegdheid. Over deze wijziging is geconsidereerd. Aan de orde is de tweede lezing van de voorgestelde wijziging.

Wat beoogt het voorstel?

Het voorstel beoogt [ordinantie 10-9-7 sub e](#) aan te scherpen door aan de huidige tekst toe te voegen dat bij ontzetting uit het ambt, de bediening of kerkelijke bevoegdheid betrokkene geen recht heeft om (op een later moment) enig ambt, bediening of enige kerkelijk bevoegdheid te aanvaarden.

Wat was de aanleiding van dit voorstel en wat was het voorstel in eerste lezing?

Aanleiding van het voorstel was eerdere besluitvorming van de Generale Synode van 12 november 2022. De Generale Synode besloot toen:

1. dat als het gaat om predikanten die zich schuldig hebben gemaakt aan seksueel misbruik van een pastorale relatie in een zodanig mate, dat een college voor het opzicht naar de huidige maatstaven een schorsing voor onbepaalde tijd of ontzetting uit het ambt oplegt, waarbij volgens de huidige kerkordelijke regeling terugkeer in het ambt - onder voorwaarden - mogelijk is (overeenkomstig [ord. 10-9-7d](#) respectievelijk [ord. 3-26-2](#)), besluit de generale synode dit beleid niet te handhaven, en **het generale college voor de kerkorde te verzoeken een wijziging van de kerkorde voor te bereiden in die zin dat in gevallen van deze zwaarte ontzetting uit het ambt kan worden opgelegd waarbij terugkeer niet mogelijk is.**
2. Het besluit, genoemd onder 1, moet op gelijke/overeenkomstige wijze (gaan) gelden voor kerkelijk werkers.

Ter uitvoering van dat besluit stelde het GCKO met zijn rapport van 5 februari 2024 aan de synode voor om in [ord. 10-9-7-e](#) expliciet toe te voegen dat na ontzetting uit het ambt, bediening of kerkelijke bevoegdheden, betrokkene niet meer het recht heeft enig ambt, bediening of enige kerkelijke bevoegdheid te aanvaarden.

In de toen voorgestelde en door de synode in eerste lezing op 20 april 2024 aangenomen kerkordewijziging is bepaald dat een betrokkene geen recht meer heeft 'enig' ambt of bediening, danwel 'enige' kerkelijke bevoegdheid te aanvaarden. Strikt genomen gaat deze tekst verder dan de 'terugkeer' die in de besluiten van de synode op 12 november 2022 is uitgesloten. Een betrokkene heeft immers in de toekomst geen recht meer om 'enig' ambt, bediening of 'enige' kerkelijke bevoegdheid uit te oefenen: hieruit moet worden begrepen dat geen enkel ambt, bediening of kerkelijke bevoegdheid in de toekomst nog openstaat. Het GCKO merkt, in aanvulling op zijn rapport van 5 februari 2024, op dat deze verbreding voortkomt uit het gegeven dat de maatregel van ontzetting algemeen toepasbaar is op allen die een ambt vervullen c.q. kerkelijke bevoegdheden hebben. Het GCKO acht het onnodig complicerend om in het effect van ontzetting onderscheid te maken naar het ambt dat werd vervuld. Het maken van onderscheid past niet goed in de systematiek van tuchtmaatregelen in de kerkorde. Opmerking verdient nog wel dat een algemeen register van opgelegde tuchtmaatregelen op dit moment ontbreekt. Dat onderwerp verdient in de toekomst nader aandacht (zie ook hierna onder het kopje Beroepenregister) maar het ontbreken van een register staat niet in de weg aan het opleggen van tuchtmaatregelen.

In [ord. 10-9-7](#) worden naast de ontzetting ook andere mogelijke tuchtmaatregelen genoemd, namelijk: de terechtwijzing (onderdeel a), de ambtelijke vermaning (onderdeel b), de schorsing voor bepaalde tijd (onderdeel c), de schorsing voor onbepaalde tijd (onderdeel d) en de ontzetting (onderdeel e). De terechtwijzing is de meest lichte maatregel, de ontzetting de

zwaarste^[1]. Het verschil tussen de schorsing voor onbepaalde tijd en de ontzetting is dat bij ontzetting iemand zijn ambt verliest en terugkeer (bij aanname van dit kerkordevoorstel) onmogelijk is, terwijl bij schorsing voor onbepaalde tijd iemand het ambt of de bevoegdheid behoudt, en mogelijk op een later moment het ambt of de bevoegdheid ook weer zou mogen uitoefenen.

Het bepaalde in [ord. 10-9-7](#) geldt voor diegene die zich schuldig maakt aan veronachtzaming van het ambt, de bediening of door de kerk toegekende bevoegdheden. In de regel gaat het dan om predikanten en kerkelijk werkers. Maar ook bijvoorbeeld ouderlingen en diakenen, proponenten, kerkmusici of preekconsenthouders kunnen onder deze bepaling vallen. De maatregel van ontzetting (al dan niet zonder dat terugkeer mogelijk is bij aanname van dit kerkordevoorstel) geldt alleen voor deze doelgroep. De doelgroep is wel breder dan zoals die genoemd is in het besluit van de synode van 12 november 2022 die aanleiding was voor dit kerkordevoorstel, maar ook dat volgt naar het oordeel van het GCKO uit het algemeen van toepassing zijn van Ordinantie 10-9-7 op iedereen die een ambt vervult c.q. kerkelijke bevoegdheden heeft.

Voor leden van de kerk zonder ambt, bediening of bevoegdheid gelden de tuchtmaatregelen zoals genoemd in [ord. 10-9-6](#). In dat artikellid is geen sprake van ontzetting als tuchtmaatregel en is aanscherping daarvan dus ook niet aan de orde.

De Generale Synode stemde op 20 april 2024 unaniem in met het voorstel.

Wat waren de consideraties?

9 van de 10 consideraties waren positief. Van die 9 positieve consideraties waren er wel 6 die opmerkingen, kanttekeningen en/of vragen hadden. De classis Utrecht considereert negatief over de voorgestelde wijziging.

In de consideraties worden de volgende vragen gesteld:

Ingewikkelde taal in de begeleidende brieven bij consideraties

De classis Fryslân vraagt aandacht voor de ingewikkelde taal in de begeleidende brieven bij de consideraties en vraagt dat de brieven in ‘gemakkelijke taal’ worden opgesteld. Het GCKO onderstreept het belang dat iedereen kan meedoen in het consideratie-proces en dat het nodig is dat de brieven en stukken begrijpelijk zijn. Daar waar het GCKO een rol heeft zal zij zich inzetten om zo begrijpelijk mogelijk te schrijven.

Gerechtelijke dwalingen

De classis Gelderland Zuid&Oost en de classis Utrecht vragen aandacht voor het geval dat er sprake is van een gerechtelijke dwaling. Het GCKO acht het niet goed mogelijk om in dit rapport diep in te gaan op de vraag wanneer er sprake is van een ‘gerechtelijke dwaling’. Wel wijst het GCKO erop dat in [ord. 10-12](#) is opgenomen: ‘*Indien het generale college voor het opzicht feiten en omstandigheden ontwaart waarmede bij de beslissing tot het al dan niet toepassen van een middel van kerkelijke tucht geen rekening kon worden gehouden toen het laatste besluit werd genomen en welke, indien deze bekend waren, naar de mening van het generale college tot een ander besluit aanleiding zouden kunnen geven, is het generale college bevoegd tot herziening van deze zaak over te gaan. (...)*’. Het GCKO is van mening dat als er sprake is van een gerechtelijke dwaling, de kerkorde hiermee een adequate procedure tot herziening van de opgelegde tuchtmaatregel biedt.

Beleidsregels of toelichting over welke gevallen om ontzetting vragen

De classis Noord-Holland en classis Zuid-Holland Noord vragen om een toelichting of beleidsregel over welke gevallen wél en welke gevallen niet om ontzetting vragen. Het GCKO acht het geven van specifieke toelichtingen en/of het stellen van beleidsregels in strijd met de onafhankelijkheid en de ruimte die aan de kerkelijk rechter moet worden gegeven om per geval te besluiten. De kerkelijke rechters zullen zich bewust zijn van het feit dat ontzetting uit het ambt het zwaarste middel van kerkelijke tucht is en dat terugkeer (mocht dit kerkordevoorstel worden aangenomen) niet meer mogelijk is. Het is aan de kerkelijke rechters om per geval te besluiten of zij ontzetting of een ander middel van kerkelijke tucht de juiste beslissing vinden. De kerkelijke rechters zullen in hun uitspraken daarvoor ook hun redenen opschrijven.

De opmerking van het GCKO over het einde over de tuchtuitoefening

Het GCKO schreef in het rapport in eerste lezing over deze kerkordewijziging: *‘Het GCKO wijst er – wellicht ten overvloede – op dat ontzetting uit het ambt een oordeel is over gepleegde daden. De kerk acht het noodzakelijk om het ambt te ontnemen. Daarmee neemt de tuchtuitoefening een einde. Op betrokkene als belijdend lid van de kerk is niet langer een tuchtmaatregel van toepassing.’* De classis Overijssel-Flevoland en de classis Veluwe vragen zich af wat deze opmerking betekent.

Het GCKO heeft willen aangeven dat met de ontzetting uit het ambt/kerkelijke bevoegdheid, daarmee in principe de tuchtmaatregel ook is voltooid. Na deze tuchtmaatregel is de betrokkene nog wel gewoon (belijdend) lid van de kerk. Volgens de tekst zoals deze in eerste lezing is voorgesteld heeft betrokkene niet meer het recht enig ambt of enige kerkelijke bevoegdheid te aanvaarden. Dit betekent dat er vanwege een tuchtmaatregel in de toekomst beperkingen op de rechten van de betrokkene van toepassing zijn. De zinsnede op ‘betrokkene als belijdend lid van de kerk is niet langer een tuchtmaatregel van toepassing’ is in dat licht misschien wat verwarrend maar verder niet van belang. Zie nog wel de opmerkingen over vergeving en verzoening hierna.

De classis Zuid-Holland Noord vraagt of een predikant als belijdend lid van de kerk vervolgens in voorkomende gevallen wel of geen ambtsdrager zou mogen worden. Omdat de voorgestelde kerkordetekst het recht van betrokkene ontnemt om ‘enig ambt’ te aanvaarden, kan een ontzet predikant geen ambtsdrager meer worden.

Onderscheid tussen predikanten en kerkelijk werkers enerzijds en belijdende leden als ambtsdragers anderzijds

De classis Zuid-Holland Noord vraagt om een onderscheid tussen predikanten en kerkelijk werkers enerzijds, en belijdende leden als ambtsdragers anderzijds. Het maken van onderscheid past niet goed in de systematiek van tuchtmaatregelen in de kerkorde. Het is ook niet helder waarom een onderscheid zou moeten worden gemaakt. Ieder lid van de kerk kan zodanig over de schreef gaan dat tuchtmaatregelen opgelegd dienen te worden. Voor zover de classis aandacht heeft willen vragen voor het gegeven dat feiten en omstandigheden en de positie van vrijwilligers en beroepskrachten verschillend zijn, merkt het GCKO op dat de kerkelijke rechter daarmee rekening kan houden bij de oplegging van een tuchtmaatregel.

Theologische en Bijbelse verantwoording, onderbouwing en reflectie op ‘tweede kans’

De classis Zuid-Holland Noord en de classis Utrecht missen een theologische onderbouwing of reflectie op vergeving en verzoening bij het besluit van de synode. De besluitvorming van de synode van november 2022 is aanleiding voor de nu voorgestelde kerkordewijziging. In die synode is over de inhoud van vergeving en verzoening gesproken. De kerkordewijziging die nu wordt voorgesteld is een uitwerking daarvan.

De Synode heeft bij de behandeling in november 2022 onder andere overwogen dat bij de tuchtuitoefening in belangrijke mate ook de belangen van het slachtoffer meespelen. Ook is gewezen op het belang van toekomstige bescherming tegen mogelijke misstappen. Die bescherming werkt extern, maar ook richting de dader: die wordt niet meer in een positie

gebracht waarin misbruik mogelijk is. Met name met betrekking tot de mogelijke vergeving en verzoening is opgemerkt dat dit zich richt op de persoon, niet op de functie. Vergeving en verzoening is mogelijk, ook als iemand niet terugkeert in zijn/haar eerdere ambt, bediening of functie. Dat moet niet gezien worden als 'een leven lang onder tucht staan'. Het is meer een kwestie van blijvend ongeschikt zijn voor een ambt. Er zijn wel vaker personen (levenslang) ongeschikt om ambtsdrager te zijn.

Overgang en overkomst ander kerkgenootschap

De classis Zuid-Holland Noord vraagt hoe een en ander geregeld wordt bij de overgang en overkomst van en vanuit een ander kerkgenootschap. Er is op dit moment geen uitwisseling met betrekking tot tuchtmaatregelen met andere kerkgenootschappen. Per geval zal een ontvangend kerkgenootschap dienen na te gaan (bijvoorbeeld in gesprek met diegene die overkomt) of er sprake was van een tuchtmaatregel en/of wat dit betekent in het ontvangende kerkgenootschap.

Beroepenregister

De classis Zuid-Holland Noord vraagt om een beroepenregister. De vraag lijkt breder dan het onderwerp waar het nu om gaat (omdat in een beroepenregister ook diegenen die geen tuchtmaatregel hebben gekregen worden opgenomen). Het GCKO ziet wel ruimte om binnen het ambtstraject in ieder geval voor die ambten verder na te denken over registratie. Het GCKO wijst er overigens op dat daar waar het SMPR-zaken betreft, het Generale College voor het Opzicht (GCO) is belast met het bijhouden van een registratie en zo nodig dus afstemming met het GCO dient plaats te vinden.

Het vastleggen van (pastorale) zorg en begeleiding voor predikanten (met zijn gezin) die uit het ambt van predikant ontzet worden.

De classes Zuid-Holland Zuid en Zuid-Holland Noord vragen naar pastorale zorg voor predikanten (en hun gezin) die uit het ambt worden ontzet. Deze vraag laat het GCKO als signaal aan de synode en de dienstenorganisatie.

Te toetsen of de aanvulling van deze maatregel juridisch houdbaar is

De classis Zuid-Holland Noord vraagt of de aanvulling van de maatregel juridisch houdbaar is. Het GCKO wijst erop dat ook in andere beroepsgroepen (buiten de kerk) tuchtrechtelijke ontzetting uit en/of maatregelen met betrekking tot herregistratie tot het beroep een mogelijkheid is. Niet is gebleken dat van overheidswege dergelijke regelingen ontoelaatbaar zijn. Natuurlijk kan een concreet geval wel door een statelijke rechter worden beoordeeld, maar de lijn in de jurisprudentie van de Hoge Raad is dat de kerk door zijn eigen statuut geregeerd wordt en dat de gewone rechter zeer terughoudend is om daarin in te grijpen.

Leiden de consideraties tot wijzigingen in het kerkordevoorstel?

9 van de 10 consideraties waren positief. Van die 9 positieve consideraties waren wel 6 die opmerkingen, kanttekeningen en/of vragen hadden. Die vragen en of opmerkingen waren grotendeels verhelderend van aard. Daarom zal het GCKO in tweede lezing geen inhoudelijke wijziging voorstellen ten opzichte van de tekst in eerste lezing.

Bij nalezing is wel gebleken dat in de toevoeging die voorgesteld wordt het woord 'bediening' is weggefallen. Dit is in tweede lezing gerepareerd.

Wat is het voorstel in tweede lezing?

Tekst [ord. 10-9-7](#)

Huidige tekst	Voorstel in eerste lezing	Voorstel in tweede lezing
Ten aanzien van degene die zich schuldig maakt aan veronachtzaming of misbruik van het ambt dan wel de bediening dan wel de door de kerk toegekende bevoegdheden, kan gebruik gemaakt worden van de volgende middelen van kerkelijke tucht: (...) e. de ontzetting uit het ambt of de bediening dan wel het ontnemen van de door de kerk toegekende bevoegdheden.	Ten aanzien van degene die zich schuldig maakt aan veronachtzaming of misbruik van het ambt dan wel de bediening dan wel de door de kerk toegekende bevoegdheden, kan gebruik gemaakt worden van de volgende middelen van kerkelijke tucht: (...) e. de ontzetting uit het ambt of de bediening dan wel het ontnemen van de door de kerk toegekende bevoegdheden waarbij betrokkene niet meer het recht heeft enig ambt of enige kerkelijke bevoegdheid te aanvaarden.	Ten aanzien van degene die zich schuldig maakt aan veronachtzaming of misbruik van het ambt dan wel de bediening dan wel de door de kerk toegekende bevoegdheden, kan gebruik gemaakt worden van de volgende middelen van kerkelijke tucht: (...) e. de ontzetting uit het ambt of de bediening dan wel het ontnemen van de door de kerk toegekende bevoegdheden waarbij betrokkene niet meer het recht heeft enig ambt, enige bediening of enige kerkelijke bevoegdheid te aanvaarden.

Inwerkingstredingsdatum

De voorgestelde inwerkingstredingsdatum is 1 januari of 1 juli direct volgend op aanneming van het voorstel in tweede lezing.

De regeling heeft geen terugwerkende kracht. Alleen bij ontzettingen uitgesproken na de inwerkingtreding van dit artikel is terugkeer uitgesloten.

Bijlage bij het rapport in tweede lezing:

OVERZICHT

van consideraties van de classicale vergaderingen betreffende het **voorstel tot aanscherping van ordinantie 10-9-7 sub e** (Aan de huidige tekst wordt toegevoegd dat bij ontzetting uit het ambt (predikant) of de bediening (kerkelijk werker) betrokkene geen recht heeft om (op een later moment) enig ambt of enige kerkelijk bevoegdheid te aanvaarden).

1. RESPONS

Bij schrijven van 25 april 2024 is het bovengenoemde voorstel aan de classicale vergaderingen toegezonden met het verzoek deze door te sturen aan de (wijk)kerkenraden met de vraag of men wel of niet hiermee kan instemmen. Op 2 juli 2024 zijn de classicale vergaderingen gevraagd te considereren.

Aan de kerkenraden is gevraagd via de classicale vergaderingen te reageren, die deze reacties in hun consideraties kunnen verwerken. Aan de classicale vergadering is gevraagd niet te volstaan met de doorzending van de reacties van de kerkenraden, maar daaraan in de consideraties zelf aandacht te geven.

Op 5 november 2024 waren de reacties ontvangen van **10 classicale vergaderingen** (Fryslân, Gelderland Zuid&Oost, Noord-Holland, Noord-Brabant-Limburg en Réunion Wallonne, Noord-Holland, Overijssel-Flevoland, Utrecht, Veluwe, Zuid-Holland Noord en Zuid-Holland Zuid)

2. Algemeen/PROCEDURE

De **CV Fryslân** geeft aan dat een aantal, met name vacante, gemeenten de begeleidende brieven als 'ingewikkeld' ervaart. Het BMCV stelt voor om in navolging van het NOS-journaal de brieven in 'gemakkelijke taal' op te stellen en toe te sturen.

3. DE CONSIDERATIES INHOUDELIJK

a. Positief

De **CV Fryslân**, de **CV Noord-Brabant, Limburg en Réunion Wallonne**, de **CV Overijssel-Flevoland (3)**

b. Positief, met opmerkingen, kanttekeningen en/of vragen (6)

De **CV Gelderland Zuid&Oost** considereert positief. Als reden hiervoor noemt zij de zorg voor de slachtoffers. Wel roept zij de Generale Synode op om herziening van een besluit tot ontzetting uit het ambt mogelijk te maken als gebleken is dat er sprake is van een gerechtelijke dwaling.

De **CV Noord-Holland** stemt in, maar plaatst daarbij wel een aantal kanttekeningen. Zij geeft aan dat ongeveer een kwart van de gemeenten negatief of neutraal reageert. Gemeenten die hun oordeel toelichten geven vaak aan dat in bepaalde gevallen terugkeer in het ambt mogelijk moet blijven. De classicale vergadering, kennisgenomen hebbend van de reacties van de gemeenten, betreurt het dat niet explicieter duidelijk is gemaakt bij welke vormen van veronachtzaming of misbruik van het ambt een tweede kans mogelijk is en bij welke dat als regel niet het geval is. De **CV Overijssel-Flevoland** stemt in, maar geeft wel aan dat in de discussie voorafgaand aan het besluit nog wel aan de orde kwam dat de volgende zin nog wel enige uitleg behoeft: Het GCKO wijst er – wellicht ten overvloede – op dat ontzetting uit het ambt een oordeel is over gepleegde daden. De kerk acht het noodzakelijk om het ambt te ontnemen. Daarmee neemt de

tuchttoefening een einde. Op betrokkene als belijdend lid van de kerk is niet langer een tuchtmaatregel van toepassing.”

De **CV Veluwe** considereert positief. Wel geeft zij aan dat in de discussie voorafgaand aan het besluit aan de orde is gekomen dat de volgende zin wel enige uitleg behoeft: “Het GCKO wijst er – wellicht ten overvloede – op dat ontzetting uit het ambt een oordeel is over gepleegde daden. De kerk acht het noodzakelijk om het ambt te ontnemen. Daarmee neemt de tuchttoefening een einde. Op betrokkene als belijdend lid van de kerk is niet langer een tuchtmaatregel van toepassing.”

De **CV Zuid-Holland Noord** staat positief ten aanzien van de voorgestelde wijziging. Wel vraagt zij de synode of het mogelijk is nog eens te reflecteren op de vraag hoe de wijziging zich verhoudt tot het beginsel van vergeving en verzoening en een tweede kans en deze reflectie onder de aandacht van de kerkenraden te brengen. Ter overweging geeft zij nog de volgende door kerkenraden aangegeven aandachtspunten mee:

- Hoe wordt een en ander geregeld bij overgang naar of overkomst van een ander kerkgenootschap?
- Het lijkt raadzaam dat de landelijke kerk een beroepenregister aanlegt waar allen die momenteel in een ambt of bediening werkzaam zijn zich dienen aan te melden. Daarbij zou ook de verplichting opgenomen moeten worden om bij wijzigingen in de persoonlijke en/of professionele situatie dit per omgaande, en uit eigener beweging, aan de beheerder van het beroepenregister te melden.
- Door de voorgestelde wijziging wordt het nog meer van belang zo veel mogelijk in beleidsregels vast te leggen wanneer “schorsing voor onbepaalde tijd” wordt opgelegd en wanneer “onthefing uit het ambt”.
- Een kerkenraad vraagt als overweging: a. Onderscheid aan te brengen tussen predikanten en kerkelijk werkers enerzijds en belijdende leden als ambtsdragers anderzijds. b. Te beschrijven of een predikant als belijdend lid in voorkomende gevallen wel of geen ambtsdrager zou kunnen worden. c. Het vastleggen van (pastorale) zorg en begeleiding voor predikanten (met zijn gezin) die uit het ambt van predikant ontzet worden. d. Te toetsen of de aanvulling van deze maatregel juridisch houdbaar is én Bijbels te verantwoorden.

De **CV Zuid-Holland Zuid** considereert positief, maar brengt wel de volgende opmerkingen naar voren: -

- Het gaat om een al eerder genomen besluit over ontheffing voor onbepaalde tijd.
- Niet te gemakkelijk zeggen dat iedereen een tweede kans moet krijgen; het gaat om het slachtoffer de ruimte geven.
- Tweede kans kan mooi lijken, maar is in de praktijk niet haalbaar ook al omdat bij een zeer ernstig vergrijp vrijwel altijd ook de pers is gehaald.
- Draag zorg voor grote zorgvuldigheid en voor pastorale begeleiding.

c. Positief noch negatief ()

d. Negatief (1)

De **CV Utrecht** geeft aan dat zij huiverig is om in te stemmen met de kerkordewijziging. In de classisvergadering van 9 oktober is uitvoerig gesproken over de voorgestelde tekst, waarin geformuleerd staat dat bij ontzetting uit het ambt (predikant) of de bediening (kerkelijk werker) betrokkene geen recht heeft om (op een later moment) enig ambt of enige kerkelijke bevoegdheid te aanvaarden.

Vele afgevaardigden hebben moeite met de term: “geen recht hebben” en vragen zich af of dat niet haaks staat op de grondwaarden van vergeving en verzoening van de kerk. Naast ban en uitsluiting van de gemeente van Christus bestaat in onze kerk toch ook de mogelijkheid om buitengeslotenen weer op te nemen in de gemeente van Christus? Bij elke tuchtmaatregel is er die mogelijkheid van de weg terug, zelfs bij de allerswaarste tuchtmaatregel. Men mist ook een

theologische onderbouwing voor een dergelijk vergaand besluit. Keerde koning David ook niet terug in zijn ambt na een proces van boete en schuld? Waarom is er in het geval van ontzetting uit het ambt sprake van een uitzondering?

Verder kwam aan de orde dat in het strafrecht diverse gevallen bekend zijn van gerechtelijke dwalingen. We kunnen niet uitsluiten dat in het geval van kerkelijk tucht ook sprake kan zijn van een gerechtelijke dwaling. Daarom is het niet goed om de mogelijkheid van herstel in het ambt (of de bediening) categoriaal af te wijzen en kerkordelijk uit te sluiten.

Ook werden vragen gesteld over de vermeende onduidelijkheid van het voorstel, dat voor verschillende uitleg vatbaar zou zijn. Er was behoorlijk wat tijd nodig om een en ander uit te leggen.

Men miste aandacht voor het slachtoffer.

De classicale vergadering Utrecht zou het zeer op prijs stellen als aandacht geschonken zou worden aan de hiervoor genoemde vragen.

^[1] Voor de volledigheid: in ord. 10-9-9 wordt een nog zwaarder, ‘uiterst’ middel van kerkelijke tucht genoemd: het verbroken achten van de band van betrokkene met gemeente en kerk.

Protestantse
Kerk

Dienstenorganisatie Protestantse Kerk

Postbus 8504

3503 RM Utrecht

(030) 880 18 80

info@protestantsekerk.nl

protestansekerk.nl

Bezoekadres: Joseph Haydnlaan 2a, Utrecht

 @protestansekerkinnederland

 @protestansekerkinnederland

| Vindplaats van
geloof, hoop en liefde